

Legea Vânzării de mărfuri

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Reglementarea relațiilor contractuale

(1) Relațiile privind încheierea, modificarea, rezilierea și executarea contractelor de vânzare sînt reglementate de prezenta lege, de alte acte legislative, de contractele părților, în condițiile legii.

(2) Prezenta lege reglementează relațiile de vânzare a oricăror tipuri de mărfuri, independent de destinația lor: alimentare și industriale, clădiri, construcții, mijloace de transport, produse intelectuale etc., cu excepția mărfurilor pentru folosință personală, casnică sau familială, altor mărfuri, în condițiile legii.

Articolul 2. Contractul de vânzare a mărfurilor

1) În temeiul contractului de vânzare a mărfurilor vânzătorul transmite bunurile (titlul de proprietate asupra bunurilor) în proprietate cumpărătorului, iar cumpărătorul efectuează recepționarea bunurilor și achitarea costului lor.

(2) Contractul de vânzare include atît vânzarea care a avut loc, cît și cea viitoare.

(3) În accepția prezentei legi:

a) cumpărător înseamnă persoana care cumpără mărfuri și încheie contract de cumpărare;

b) vânzător înseamnă persoana care vinde mărfuri și încheie contract de vânzare.

Articolul 3. Libertatea contractului

Subiecții economici (în cele ce urmează - parte) pot încheia, nestingherit și în orice condiții, contracte care nu afectează egalitatea nici a unui participant la circuitul comercial în condițiile legii.

Articolul 4. Egalitatea părților

(1) Contractele se încheie pe baza liberului consimțămînt al părților, apărut de lege. Contractele încheiate prin înșelăciune constrîngere, amenințare sau prin alte acțiuni ilegale ale unei părți sînt nule.

(2) Pagubele unei părți condiționate de incompetența ei de a prevedea efectele clauzelor nu afectează valabilitatea contractului.

Articolul 5. Apărarea drepturilor părților

(1) Drepturile părților sînt apărute de lege.

(2) La încheierea de contracte organele de stat nu au dreptul să facă restricții ilegale sau să înăsprească răspunderea prevăzută de lege.

Articolul 6. Răspunderea părților

(1) Pentru neexecutarea obligațiilor contractuale părțile poartă răspundere, în condițiile legii și ale contractului.

(2) Pagubele cauzate de neexecutarea obligațiilor contractuale sînt reparate și în cazul în care contractul nu prevede astfel.

(3) Părțile nu au dreptul să stabilească în contract clauze care ar reduce răspunderea prevăzută de lege.

Articolul 7. Interpretarea contractului

Contractul se interpretează de către părți, iar în caz de divergențe-de către arbitraj: prin determinarea sensului literal al clauzelor, prin compararea clauzelor cu cuprinsul global al contractului, prin identificarea intențiilor fiecărei părți și scopul urmărit în contract, ținîndu-se cont de corespondența și comportamentul părților, de practica comercială, de uzanțele și obiceiurile din operațiunile de afaceri.

Capitolul II. ÎNCHEIEREA, MODIFICAREA ȘI REZILIEREA CONTRACTULUI

Articolul 8. Încheierea contractului

(1) Contractul se încheie nemijlocit de către părți sau prin intermediul unor structuri de mediere (burse, organizații de reclamă) ori în alt mod neinterzis de lege.

(2) Contractul poate fi încheiat în temeiul unor procese-verbale, scrisori sau altor acorduri, semnate anterior, obligatorii pentru părți.

(3) Refuzul de a încheia contract în temeiul unui acord semnat anterior este admis numai în cazurile în care:

a) acest refuz decurge din acord;

b) acordul prevede dreptul părților de a sista negocierile în orice timp anterior încheierii contractului;

c) părțile și-au rezervat dreptul de a negocia cu alți parteneri;

d) acordul este semnat de persoane neîmputernicite și partea obiectează;

e) evenimentul prevăzut în acord nu a avut loc din cauze independente de voința părților.

Articolul 9. Forma contractului, clauzele lui esențiale

(1) Contractul se încheie prin întocmirea unui document, semnat de părți, sau printr-un schimb de scrisori, telegrame, teletaipograme, sau prin alte forme scrise, neinterzise de lege.

(2) Contractul se consideră încheiat dacă denumește mărfurile, stabilește cantitatea, prețul sau modul lui de determinare, termenul de livrare, dacă are și alte clauze esențiale, a căror lipsă face imposibilă executarea contractului.

Articolul 10. Modul de încheiere a contractului

(1) Inițiativa încheierii contractului aparține părților în egală măsură, iar oferta este adresată în scris și este considerată determinată (atrage obligativitatea) în cazul în care conține clauzele esențiale ale contractului sau indică modul lor de determinare.

(2) Oferta nu produce efecte dacă este respinsă sau retrasă, ori dacă a expirat termenul stabilit pentru acceptare.

(3) Oferta este considerată retrasă numai dacă referința a fost primită pînă la acceptarea ei.

(4) Acceptarea se face în scris și trebuie să conțină răspunsul la toate condițiile ofertei.

(5) Ofertantul poate respinge un accept întîrziat, deși întîrzierea nu se datorează acceptantului, dacă faptul va fi adus la cunoștința acestuia din urmă cel mai tîrziu a treia zi de la data primirii acceptului întîrziat.

(6) Acceptul întîrziat este considerat o nouă ofertă.

(7) În cazul în care acceptul conține divergențe, el este considerat o nouă ofertă, iar contractul rămîne neîncheiat dacă ofertantul nu acceptă divergențele, comunicînd acceptantului faptul acesta.

(8) Divergențele pot fi soluționate în arbitraj, de comunul acord al părților, în condițiile legii.

Articolul 11. Modificarea și rezilierea contractului, încetarea efectelor lui

(1) Un contract poate fi modificat sau reziliat cu acordul părților, în condițiile legii.

(2) Efectele contractului, dacă părțile sau legea nu stabilește altfel, încetează în caz de stingere a obligațiilor asumate, de reziliere înainte de termen, de lichidare a unei părți - persoană juridică sau de deces al întreprinzătorului persoană fizică.

Capitolul III. OBLIGAȚIILE ȘI DREPTURILE PĂRȚILOR

Articolul 12. Obligațiile generale ale vânzătorului și ale cumpărătorului

Vânzătorul se obligă să predea mărfurile, să transfere cumpărătorului titlul de proprietate, iar cumpărătorul se obligă să primească mărfurile și să le plătească, în condițiile contractului.

Articolul 13. Locul de executare a contractului

(1) Dacă în contract nu este prevăzut altfel, mărfurile se predau:

a) în locul lor de aflare sau de fabricare, ori în locul de aflare a vânzătorului, dacă e cunoscut cumpărătorului;

b) către un transportator pentru a le transmite cumpărătorului, dacă în contract este prevăzut transportul lor.

(2) Dacă vânzătorul și-a asumat obligația contractuală de a transporta mărfurile, el trebuie să încheie contractul pentru ca transportul să fie efectuat pînă la destinație, cu mijloacele de transport adecvate circumstanțelor și în condițiile obișnuite pentru un astfel de transport.

(3) Vânzătorul este obligat să asigure mărfurile pentru timpul transportului, dacă în contract nu este prevăzut altfel.

Articolul 14. Executarea exactă a obligațiilor contractuale

Se consideră executare exactă a obligațiilor contractuale cazurile în care mărfurile:

a) sînt conforme prin calitățile lor cerințelor contractuale, dacă legislația nu prevede altfel;

b) sînt libere de orice drept sau pretenție a unui terț pe care vânzătorul le cunoștea sau nu putea să nu le cunoască în momentul încheierii contractului, dacă numai cumpărătorul singur cunoștea sau nu putea să nu cunoască existența dreptului sau pretenției, precum și dacă dreptul sau pretenția rezultă din faptul că vânzătorul a respectat desenele tehnice, proiectele, formulele prezentate de cumpărător;

c) corespund altor cerințe ale prezentei legi și ale contractului.

Articolul 15. Neexecutarea obligațiilor contractuale

Dacă părțile nu au convenit altfel, se consideră neexecutare a obligațiilor contractuale cazurile în care mărfurile:

- a) nu pot avea întrebuințarea mărfurilor de același tip;
- b) nu pot avea întrebuințarea care a fost adusă la cunoștința vânzătorului în momentul încheierii contractului;
- c) nu posedă calitățile unei mărfi pe care vânzătorul a prezentat-o cumpărătorului ca model sau mostră;
- d) nu sînt marcate și ambalate conform standardelor, condițiilor tehnice, altei documentații sau contractului;
- e) nu corespund altor cerințe ale prezentei legi și ale contractului.

Articolul 16. Cantitatea mărfurilor

(1) Vânzătorul trebuie să predea mărfurile în cantitatea prevăzută în contract.

(2) În cazul livrării mărfurilor într-o cantitate mai mare decît cea prevăzută în contract, cumpărătorul este în drept să accepte sau să refuze recepționarea cantității predate excedentar, plătind-o în condițiile contractului.

Articolul 17. Termenele de vânzare

Vânzătorul trebuie să predea mărfurile:

- a) în termenele stabilite în contract sau în cele care pot fi deduse din cuprinsul lui;
- b) oricînd în termenul stabilit în contract, dacă cumpărătorul nu poate numi data recepționării;
- c) în alte cazuri, într-un termen rațional după încheierea contractului.

Articolul 18. Prețul mărfurilor

(1) Prețul mărfurilor este determinat în expresie bănească, dar el poate fi plătit în natură. Dacă prețul este plătit în natură, părțile figurează respectiv ca vânzător și cumpărător.

(2) Dacă prețul mărfurilor nu este determinat în contract, părțile se vor referi la un preț rezonabil, practicat la data predării mărfurilor.

(3) Dacă în contract se stipulează că el va avea efecte în condițiile determinării ulterioare a prețului, în cazul neîndeplinirii acestei clauze contractul este considerat neîncheiat.

Articolul 19. Executarea plăților

(1) Dacă în contract nu este prevăzut altfel, cumpărătorul este dator să achite prețul:

a) la locul de predare a mărfurilor, dacă plata se face contra marfă sau contra documente de predare a mărfurilor;

b) la locul de aflare a vânzătorului.

(2) Dacă executarea contractului implică transportul mărfurilor, vânzătorul poate expedia mărfurile sau documentele de predare ca să fie transmise contra sumă prevăzută de contract.

(3) Cumpărătorul este în drept să nu plătească suma prevăzută de contract pînă la examinarea mărfurilor, dacă părțile nu au convenit altfel.

Articolul 20. Recepționarea mărfurilor

(1) Cumpărătorul recepționează mărfurile în cantitatea și de calitate prevăzută, conform legii, standardelor, condițiilor tehnice și clauzelor contractului.

(2) Mărfurile sînt examinate de către cumpărător:

a) în momentul predării;

b) în momentul transmiterii de către transportator;

c) în termen de trei zile după descoperirea defectelor ascunse;

d) în termen de trei zile după descoperirea lipsei de conformitate cu contractul sau în termenul de garanție stabilit de părți ori în alt mod obligatoriu.

(3) Cumpărătorul pierde dreptul de a reclama mărfurile sub aspectul cantității sau calității, dacă nu a expedit vânzătorului, a doua zi după recepționare, o scrisoare sau un act în care să-l înștiințeze despre lipsa de conformitate a mărfurilor.

(4) La primirea înștiințării, vânzătorul e obligat:

a) să trimită în termen de trei zile un reprezentant care va participa la examinarea în comun a mărfurilor și la confirmarea neconformității lor;

b) să stabilească împreună cu cumpărătorul un alt mod de confirmare neconformității mărfurilor.

(5) În cazul în care vânzătorul nu respectă alin.(4) cumpărătorul este în drept să constate singur neconformitatea sau să stabilească, de comun acord cu vânzătorul, un nou mod de confirmare a neconformității, fără a leza drepturile vânzătorului.

(6) Părțile pot stabili în contract un alt mod de recepționare a mărfurilor, inclusiv cu participarea experților din organizații specializate în domeniu.

Articolul 21. Păstrarea mărfurilor în cazul nerecepționării lor

(1) Partea este obligată să ia măsurile raționale, singură sau cu participarea unui terț, pentru a asigura din contul celeilalte părți integritatea mărfurilor transmise în scopul executării contractului, atât în cazul în care un terț are dreptul asupra lor, cât și în cazul în care se refuză recepționarea lor.

(2) Partea care păstrează mărfurile este în drept să le înstrăineze în orice mod legal, înștiințând cealaltă parte, dacă mărfurile sînt alterabile, dacă păstrarea lor necesită cheltuieli neraționale, dacă cealaltă parte a întîrziat să intre în posesiunea mărfurilor, să le primească înapoi ori să plătească prețul sau cheltuielile de păstrare.

(3) Partea care a înstrăinat mărfurile remite celeilalte părți suma încasată, după ce a reținut cheltuielile de păstrare și de înstrăinare.

Articolul 22. Riscurile pierderii sau deteriorării fortuite a mărfurilor

(1) Riscurile pierderii sau deteriorării fortuite a mărfurilor sînt transferate părții care le recepționează, în cazul în care riscurile nu sînt consecințele acțiunii ori inacțiunii părții care predă mărfurile, dacă în contract nu este stipulat altfel.

(2) În cazul în care o parte nu recepționează mărfurile în termenul stabilit în contract, riscurile sînt transferate acesteia în momentul în care i se pune la dispoziție.

(3) În cazul în care cumpărătorul recepționează mărfurile la locul stabilit în contract, riscul este transferat cumpărătorului la data expirării termenului de trecere a mărfurilor în dispoziția lui.

(4) Dacă în contract este prevăzut transportul mărfurilor, riscurile sînt transferate cumpărătorului în momentul predării lor transportatorului pentru a fi transmise cumpărătorului.

(5) Dacă contractul este încheiat după predarea mărfurilor riscurile cunoscute vânzătorului sau a căror existență nu putea să nu o cunoască la încheierea contractului rămîn ale vânzătorului.

Capitolul IV. PROTECȚIA JURIDICĂ ȘI RĂSPUNDEREA PĂRȚILOR

Articolul 23. Nerespectarea clauzelor contractuale

(1) Se consideră nerespectare a clauzelor contractuale neonorarea completă ori parțială a obligațiilor părții, prin care i se aduce o daună celeilalte părți, aceasta din urmă pierzând ceea ce îi revine conform contractului.

(2) Nerespectarea clauzelor contractuale de către o parte atrage întreprinderea de către cealaltă parte a unor acțiuni de protecție juridică și de răspundere materială, în condițiile prezentei legi, altor acte legislative și ale contractului.

Articolul 24. Protecția juridică a cumpărătorului

(1) Dacă vânzătorul nu-și onorează obligațiile contractuale sau le execută inexact, cumpărătorul este în drept:

a) să ceară executarea obligațiilor în natură, inclusiv predarea lucrurilor (bunurilor) determinate individual, care trebuiau transmise conform contractului; să pună condiții și termene suplimentare de executare. Dacă obligația urmează să fie executată, cumpărătorul nu poate întreprinde alte acțiuni decât să ceară repararea daunelor;

b) să accepte sau nu executarea obligațiilor înainte de termen, să accepte sau nu executarea obligațiilor într-o cantitate neprevăzută de contract, să nu accepte executarea obligațiilor, dacă în urma întârzierii a pierdut interesul pentru mărfuri;

c) să ceară înlocuirea mărfurilor calitativ neconforme sau lichidarea gratuită a defectelor, expediind totodată documentele în condițiile art. 20 alin.(3);

d) să lichideze defectele mărfurilor din contul vânzătorului;

e) să reducă prețul, chiar dacă l-a plătit, în funcție de valoarea mărfurilor la data vânzării. Acest drept nu poate fi exercitat în cazul în care vânzătorul a lichidat din cont propriu defectele mărfurilor și nici în cazul în care cumpărătorul a refuzat să accepte acest lucru, ceea ce nu-l privează pe cumpărător de dreptul la despăgubire;

f) să declare rezilierea contractului sau sistarea executării lui în modul stabilit de prezenta lege sau de contract.

(2) Dacă efectuarea acțiunilor indicate la alin.(1) lit. b), c), e) f) nu repară pagubele cumpărătorului, el este în drept să ceară despăgubiri.

(3) Cumpărătorul poate exercita drepturile privind calitatea mărfurilor cu condiția descoperirii unor defecte ascunse în termenul de garanție și de valabilitate a mărfurilor, iar în lipsa unor astfel de termene în timp de 6 luni de la data la care cumpărătorul a obținut titlul de proprietate asupra mărfurilor transmise prin contract,

dacă legislația sau contractul nu prevăd altfel.

(4) În cazul în care producătorul mărfurilor neconforme este altcineva decât vânzătorul în contract, acesta din urmă este în drept să ceară producătorului mărfuri de înlocuire, aducerea lor gratuită la condiții normale în unitățile producătorului sau în cele care îi prestează servicii, în temeiul unui contract.

Articolul 25. Protecția juridică a vânzătorului

În cazul în care cumpărătorul nu-și onorează obligațiile contractuale, vânzătorul este în drept:

- a) să rețină predarea mărfurilor;
- b) să oprească livrarea mărfurilor prin mediator;
- c) să vîndă marfa altor persoane și să-și recupereze pierderile;
- d) să ceară restituirea mărfurilor;
- e) să oprească transportul mărfurilor;
- f) să încaseze despăgubirile și suma clauzei penale;
- g) să recupereze valoarea mărfurilor neridicate;
- h) să renunțe la executarea contractului, în mod stabilit de prezenta lege sau de contract.

Articolul 26. Dreptul cumpărătorului la executarea obligațiilor în natură

Cumpărătorul este în drept să obțină executarea obligațiilor contractuale în natură, dacă o astfel de cerință este îndreptățită pentru părți și pentru protecția drepturilor cumpărătorului, referitor la mărfuri unice, la mărfuri individualizate pentru contractul în cauză sau la alte mărfuri pe care cumpărătorul nu le poate achiziționa de la alte persoane, dacă aceste acțiuni de achiziționare nu vor avea efect.

Articolul 27. Rezilierea contractului

(1) Se poate declara rezilierea contractului în cazul în care:

- a) nu sînt executate clauzele lui esențiale;
- b) o parte nu execută obligațiile contractuale sau declară că refuză a le executa în termenul suplimentar acordat de cealaltă parte.

(2) Dacă o parte execută obligațiile contractuale, cealaltă parte pierde dreptul de a declara rezilierea contractului, cu excepția cazului în care declarația a fost făcută înainte ca autorul ei să afle că cealaltă parte și-a executat obligațiile.

(3) Partea care a declarat în scris rezilierea contractului poate acorda un termen rezonabil celeilalte părți pentru a-și executa obligațiile. Răspunsul la declarația de reziliere sau de modificare a contractului trebuie dat în decursul a 10 zile de la data primirii declarației.

(4) Contractul se consideră reziliat în momentul:

a) primirii declarației de reziliere a contractului, dacă o astfel de modalitate este prevăzută în contract;

b) intrării în vigoare a deciziei arbitrajului privind rezilierea contractului.

(5) Declarația de reziliere integrală a contractului poate fi făcută numai în cazul în care neexecutarea parțială sau executarea parțială inexactă a obligației contractuale aduce la prejudicii considerabile celeilalte părți.

(6) Dacă neexecutarea unor obligații contractuale dă temei celeilalte părți să considere că și alte obligații vor fi executate inexact, ea poate declara rezilierea contractului.

(7) Declarația de reziliere a contractului poate viza obligații deja executate, dacă obiectul executării nu poate avea întrebuințarea stabilită în contract.

Articolul 28. Consecințele rezilierii contractului

(1) Rezilierea contractului are următoarele consecințe:

a) eliberarea părților de obligațiile contractuale, cu excepția clauzelor care stipulează modul de soluționare a litigiilor, responsabilitatea părților, drepturile și obligațiile lor în cazul rezilierii;

b) restituirea de către părți, în modul în care au convenit a veniturilor rezultate din îndeplinirea obligațiilor, inclusiv a beneficiului obținut de cumpărător din folosirea mărfurilor ce trebuie restituite;

c) achitarea de către vânzător a dobânzii asupra sumei primite de la cumpărător pentru întreaga perioadă de dispunere de această sumă.

(2) Dacă cumpărătorul nu poate restitui vânzătorului mărfurile în starea în care le-a primit, el pierde dreptul de a declara rezilierea contractului, de a cere vânzătorului predarea mărfurilor de înlocuire sau prestarea altor lucrări, cu excepția cazurilor în

care imposibilitatea de restituire a mărfurilor se datorează acțiunii sau inacțiunii vânzătorului ori inutilității mărfurilor, alterarea lor este o consecință a nerespectării prevederilor în art. 20 alin.(2), ori dacă mărfurile au fost utilizate în activitatea economică pînă a se constata lipsa lor de conformitate.

(3) Pierderea de către cumpărător a dreptului de a declara rezilierea contractului sau de a cere vânzătorului predarea mărfurilor de înlocuire nu atrage pierderea dreptului la alte mijloace de protecție juridică, prevăzute de prezenta lege și de contract.

Articolul 29. Responsabilitatea părților

(1) Partea care nu a executat obligațiile contractuale sau le-a executat inexact este obligată să plătească celeilalte părți o despăgubire egală cu prejudiciul adus, inclusiv cheltuielile ocazionate bunurile pierdute și deteriorate, beneficiul ratat.

(2) Partea este în drept să ceară o reducere a despăgubirilor, dacă cealaltă parte, care invocă nerespectarea clauzelor contractuale, nu a luat la timp măsurile adecvate pentru a micșora pagubele.

(3) La încheierea contractului părțile pot prevedea o anumită sumă de despăgubire, pot stabili modul ei de calculare, căile de demonstrare alte condiții care permit calcularea pagubei ce trebuie reparată.

(4) Pentru neexecutarea obligațiilor contractuale sau executarea lor inexactă, în contract poate fi prevăzută o clauză penală (amendă, penalitate) în mărimea stabilită de lege sau de contract.

(5) Dacă pentru neexecutarea sau executarea inexactă a obligațiilor contractuale este stabilită o clauză penală, despăgubirea nu poate depăși suma clauzei penale, dacă contractul nu prevede altfel.

(6) Contractul sau legea pot prevedea cazurile de încasare numai a sumei clauzei penale sau pe lângă această sumă și a reparației integrale a pagubelor, precum și de încasare ori a sumei clauzei penale ori a despăgubirii, în funcție de voința părților.

Articolul 30. Culpă ca o condiție a responsabilității părților

(1) Partea care nu respectă clauzele contractuale poartă răspundere în conformitate cu legea sau cu contractul numai dacă este demonstrată culpa ei. Lipsa de culpă este demonstrată de partea care nu respectă clauzele contractuale.

(2) O parte nu este răspunzătoare de neexecutarea oricărei obligații ale sale, dacă această neexecutare este determinată de o forță majoră și consecințele ei nu

puteau fi prevăzute, evitate sau depășite la încheierea contractului. Exonerarea în temeiul arătat produce efecte numai în perioada în care acționează forța majoră sau consecințele ei.

(3) Dacă neexecutarea obligațiilor de către o parte este determinată de neexecutarea obligațiilor de către un terț implicat în executarea contractului, exonerarea se poate face în temeiul alin.(2), temei și pentru exonerarea terțului.

(4) În cazul unei forțe majore în executarea obligațiilor partea trebuie să înștiințeze în scris cealaltă parte în termenul stabilit de contract, dar nu mai târziu de 3 zile. În caz contrar, ea poartă răspundere pentru pagubele pricinuite prin neînștiințare.

(5) O parte nu poate invoca neexecutarea de către cealaltă parte în măsura în care această neexecutare este determinată de acțiunile sau inacțiunile proprii.

Capitolul V. DISPOZIȚII FINALE

Articolul 31. Examinarea litigiilor

(1) Litigiile care apar în procesul încheierii sau executării contractelor sînt examinate de arbitraj în conformitate cu prevederile Legii nr .23-XVI din 22 februarie 2008 cu privire la arbitraj și ale Legii nr. 24-XVI din 22 februarie 2008 cu privire la arbitrajul comercial internațional.

(2) Litigiile ce țin de încheierea contractelor în mod obligatoriu sau de coordonarea clauzelor contractuale sînt soluționate în arbitraj, dacă relațiile părților s-au stabilit în temeiul unui act, obligatoriu lor, adoptat de un organ de stat, sau în temeiul unui acord între ele, precum și în cazurile prevăzute de art. 8.

Articolul 32. Aplicarea legii asupra contractelor economice externe

Prezenta lege poate fi aplicată asupra contractelor economice externe dacă între părți:

a) a fost încheiat un acord privind aplicarea dreptului Republicii Moldova;

b) nu a fost încheiat un acord privind dreptul aplicabil, dar vînzătorul este domiciliat, își are principalul loc de lucru pe teritoriul Republicii Moldova sau pe acest teritoriu se află mărfurile.

Parlamentul Republicii Moldova adoptă prezenta lege.

Legea de față stabilește principiile fundamentale de reglementare a relațiilor comerciale între subiecții economici, ce se formează în temeiul unor forme juridice (contractuale), fără a limita autonomia participanților la circuitul comercial, libertatea

contractului, ținând cont de normele de onestitate și de bună credință obișnuite în relațiile comerciale.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021